

lovforslaget, at forslagsstillerne ønskede at undersøge aktiviteterne på Institut for Presseforskning med henblik på en nedskæring.

Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til undervisningsudvalget. Lovforslaget kom ikke til 2. og 3. behandling, men bortfaldt ved udgangen af folketingsåret.

Om lovens behandling i folketetinget henvises til: Folketingsåret 1975-76 (F.T. sp. 2801 og 4760. Tillæg A sp. 2103).

d. Efter § 14, stk. 2, i lov nr. 41 af 4. februar 1970 om Danmarks Journalisthøjskole og Institut for Presseforskning skulle loven optages til revision senest i folketingsåret 1976-77. § 14, stk. 2, blev imidlertid ophævet ved lov nr. 635 af 17. december 1976, da lovrevisionsarbejdet ikke kunne afsluttes i 1976-77.

Om lovens behandling i folketetinget henvises til: Folketingsåret 1976-77 (F.T. sp. 105, 781, 2366, 2564. Tillæg A 353 og C 83).

2. Lovrevisionsarbejdet vedrørende gældende lov om Danmarks Journalisthøjskole og Institut for Presseforskning

Undervisningsministeriet nedsatte i vinteren 1976 et udvalg, som skulle forberede en revision af loven. Udvalget blev sammensat af repræsentanter fra Journalisthøjskolen, Danske Dagblades Fællesrepræsentation, Danske Dagblades Udgiverforening, Dansk Fagpresseforening, Dansk Magasinpresses Udgiverforening, Dansk Journalistforbund, Landsrepræsentationen for danske distriktsblade og lokalaviser, Danmarks Radio, statsministeriet, undervisningsministeriet, det faglige landsudvalg vedrørende de samfundsvidenskabelige uddannelser og sektorrådet for de videregående uddannelser.

Et næsten enigt udvalg afgav i september 1978 betænkning 851/1978 om Danmarks Journalisthøjskole. Betænkningens hovedindhold er følgende.

a. Den selvejende institution Danmarks Journalisthøjskole og det statslige Institut for Presseforskning foreslås sammenlagt til statsinstitutionen Danmarks Journalisthøjskole, der både giver uddannelse og driver forskning. Udvalget fandt, at den nuværende opdeling i to selvstændige institutioner med forskellig styrelse, men med delvist personsammenfald, er et meget kompliceret system, der i praksis har medført en række problemer. Tilknytningen til erhvervet søges sikret gennem uddannelsesrådet for højskolen med repræsentation fra pressens organisationer og fra højskolen. Det foreslås, at rådet får større bredde i sammen-

sætningen og videre beføjelser end hidtil. Endvidere foreslås det fastsat ved lov, at der skal nedsættes et optagelsesnævn med repræsentanter fra pressens organisationer m. v., da en stor del af uddannelsen foregår i praktik.

b. Udvalget har overvejet spørgsmålet om journalisthøjskolens placering under styrelsesloven for de højere uddannelsesinstitutioner. Højskolen afviger imidlertid en del fra de institutioner, der i dag hører under styrelsesloven. Journalistuddannelsen på 4 år er således en forholdsvis kort uddannelse, hvoraf en væsentlig del (1½ år) afvikles som praktikanttid uden for højskolen. Udvalget foreslår, at højskolens styrelsesregler som hidtil fastsættes i en særlig lov om højskolen, men at reglerne stort set kommer til at svare til dem, der til enhver tid gælder generelt for de højere uddannelser, herunder også om forholdet mellem de grupper, der er repræsenteret i de styrende organer. Højskolen foreslås ledet af en rektor i forbindelse med et skoleråd, et styrelsesråd, studienævn og et forskningsudvalg. Herudover foreslås det, at undervisningsministeren nedsætter et uddannelsesråd og et optagelsesnævn.

c. Med hensyn til optagelsen på højskolen mener udvalget, at der som hidtil bør afholdes en optagelsesprøve, der belyser ansøgernes talent, men at også objektive kriterier bør indgå i vurderingen.

d. Udvalget mener, at journalistuddannelsen, der i 1971 i realiteten var en helt ny uddannelse, har fungeret godt. Uddannelsen foreslås derfor bevaret med samme længde og indhold som hidtil, dog således, at en forprøve først skal holdes efter 1 år og ikke som nu efter ½ år.

Med hensyn til uddannelsens længde har udvalget drøftet lovforslaget fra 1975 om at afkorte uddannelsens teoretiske del fra 2½ år til 1½ år. Udvalget finder, at en sådan afkortning ville være særdeles betænkelig med den betydning, som det journalistiske arbejde i medierne har for hele samfundet, og med de stigende krav såvel fagligt som teknisk, der stilles til journalisterne. Desuden peger udvalget på, at en egentlig uddannelse udover praktiktiden ikke længere kan forventes at foregå på redaktionerne.

e. Udvalget mener, at der er et meget stærkt behov for efteruddannelse af journalister. Efteruddannelsen vil fremme beskæftigelsen i faget og give bedre muligheder for, at journalister kan skifte stilling. Behovet for efteruddannelsen begrundes med den voldsomme udvikling inden for alle de områder af samfundslivet, journalister dækker, den pressefaglige udvikling, den tekniske udvikling